

ספינת האהבה והסמים

יאנה שלחה זרוע שזופה לכוסית השמפניה. לצד הבקבוק והכוסיות היה ראי קטן ולידו חבילת הרואין קטנטנה. "ג'ונסי" קראה דיאנה, בוא לחגוג, היום אנו מסיימים!" היא הוציאה שטר של 20 דולר, גילגלה אותו והחלה שואפת את ההרואין.

אדי ג'ונסון, גבהיקומה ושזוף, הגיע במהירות וכאשר ראה את חבילת ההרואין, החמירו פניו. הוא אמר: "דיאנה, את יודעת מה שהלכנו, לא נוגעים בסחורה עד שגומרים את הנסיעה". אבל ג'ונסי, כמעט גמרנו, מחר נמכור את החבילה האחרונה בלבי נון ונחזור לצרפת נקיים, בוא נחגוג היום. ג'ונסון משך בכתפיו והצטרף לשמפניה ולשאיפת ההרואין.

ניקור ראש על המים

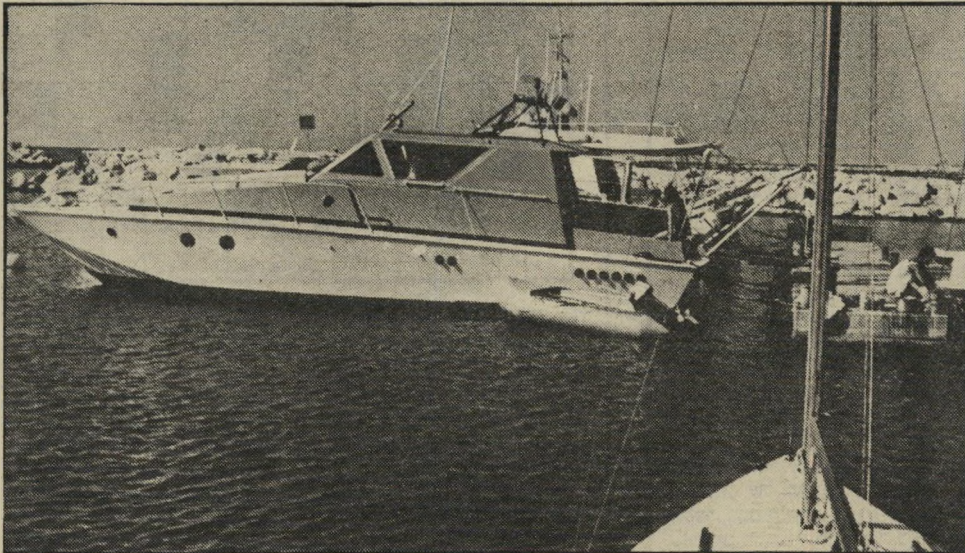
יאנה וג'ונסון הם בשנות ה-40 ארבעים לחייהם. שניהם ילידי אנגליה, אך מזה שנים אחרות הם גרים בדרום-צרפת ומשתייכים לחוג הסילון. דיאנה היפה היתה דוגמנית וכוכבת קולנוע וג'ונסון, בן למישפחה עשירה, כילה את רוב זמנו בספורט ושעשועים. לאחרונה החל כותב על יינות ומאכלי גורמה לעיתונים שונים בעולם. איש מחבריהם לא ידע ממה מתפרנסים בני הווג, ולאיש לא היה איכפת.

הם תמיד ידעו ללבוש את הבגדים הנכונים, להיות במסיבות הנכונות ומרי כמה חורשים היו עולים על האיכטה שלהם ומפליגים. "לנקות את הראש", היה ג'ונסי אומר כצחוק. הם היו חוזרים לריוויירה שזופים ועלילים, וממשיכים בחייהם כרגיל. היו להם תמיד סיפורי מרתקים על נסיעות והרפתקאות בים, על ירידים בארצות שונות ועל מסיבות אכזריות שנערכו לכבודם בכל מקום בעולם.

צפירות רמות נשמעו לפתע, כאשר בני הווג שתו את השמפניה. לפני

את הסם החביאו בחגורת-ההצלה. אולם הם ידעו כי בחיפוש מדוקדק יתגלה הסם, כעיקר אחרי ששריפים ממנו עוד היו מפוררים על השולחן הקטן שעל הסיפון. ליד כוסיות השמפניה, הראי והשטר המגולגל.

דיאנה מיהרה לנקות את השולחן, וקפריסין, לא עצר אותם איש. מעולם לא חשדו בבני-הווג, האלגנטיים, בעי ליה של האיכטה יקרה מצרפת. בעל הקול הודהה כקצין בחיל-הים של ישראל וביקש לעלות על הספינה ולערוך בה חיפוש. "ישראל?" אמר ג'ונסי בתמהון, "מה הם רוצים מאיתנו?"

הדוגמנית ובן-העשירים, מבריחי ההרואין בני חוג-הסילון, גילו רק במאוחר שלגבי עבירות סמים קיימת בישראל שפיטה אנטי-טריטוריאלי

אנחנו עשרות קילומטרים מהמים הטריטוריאליים שלהם, מה יש להם לחפש אצלנו?" דיאנה הביטה בו ואמרה: "אבל אם אלה ישראלים או אין לנו בעיות, אנחנו לא התכוונו לנסוע לישראל ואף פעם לא היינו שם, אפילו אם ימצאו את הסם, הם לא יעשו לנו כלום!" היא נשמה לרווחה וכרכה על כתפיה גלביה ארוכה ממשי שחור.

רועד. בספינה הקטנה והאלגנטית, אמורה 2 (באיטלקית: אהבה 2), היו 20 קילוגרם הרואין משובח, שהביאו בני הווג מתורכיה כדי למכור בלבנון.

אבקה לבנה בחגורת-ההצלה

קצין והחיילים הישראליים ש' עלו על האיכטה היו מנומסים מאוד. "אנו חוששים ממחבלים", הסכימו רוב לבני הווג. "קיבלנו מידע על ספינת-מחבלים, המתקרבת לחופינו, ולכן עצרנו אתכם. אנחנו מבקשים לערוך חיפוש בספינה." ג'ונסי הציג פרוצדור נעלב. "אנחנו אורחים אנגליים, המתגוררים בצרפת. אין לנו כל עניין בסיכסוכים של המיורח התיכונ. כל מה

בחוף-לארץ. בין החוקים המפורטים באותו סעיף גם פקודת הסמים המסוכנים.

סעיף 38 לפקודת הסמים קובע, כי עבירה על סעיפים 7 ו-13 לפקודה, גם אם נעברה בחו"ל על-ידי אדם שאינו אזרח או תושב ישראל, דינו כמי שעבר את העבירה בארץ. אולם, אי-אפשר יהיה להעמידו לדין, אם בארץ שבה החזיק בסם אין החוק רואה זאת כעבירה פלילית.

הוראות אלה מבוססות על אמנות בינלאומיות המתייחסות לסמים נרקוטיים.

1 בתי-המשפט בישראל מוסמכים לשפוט אדם שאינו אזרח או תושב ישראל על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, גם אם עבירה זו נעברה כולה בחו"ל.

2 גם אם הובא הנאשם לישראל בניגוד לרצונו ובכוח, והועמד לדין על פקודת הסמים, אין בכך כדי לגרום מסמכותו של בית-המשפט הישראלי.

3 סעיף 4 לחוק העונשין, 1977, מסמיך את בתי-המשפט לשפוט גם מי שעבר עבירות

שרצינו לעשות זה לעגון הערב בלבנון ואחרי-כך לחזור לצרפת. אין לנו עניין עם ישראל או ארגוני המחבלים, אמר. הקצין ביקש ממנו להודות וג'ונסי

הציג לו רכונן ותעורת עיתונאי. אחד החיילים, שערך חיפוש על הסיפון, הציץ בבקבוק המשקה ובראי שלידו, אבל בטרם נגע בו חטפה דיאנה את הראי ואמרה בחיך: "הייתי בדיוק באמצע האיפור כשעצרתם אותנו." התנועה המהירה עוררה את חשדו של הקצין. הוא הציץ בראי וראה מיד את שרידי האבקה הלבנה שדבקו בו. הוא שלח אצבע מהססת וטעם את האבקה. "חבר'ה, אני בטוח שזה סם!" אמר לחיילים.

בינתיים סימו החיילים את החיפוש בכל חלקי הספינה. אומנם הם לא מצאו חומרי-נפץ ולא נשק, אך בתוך חגורת-ההצלה מצא אחד החיילים את חבילת האבקה הלבנה, העטופות בפלאסטיק אטום למים. "זה בטח סמים", אמר החייל למפקד. "מה נעשה איתם?" שאל החייל שמצא את הסמים. "אני חושב שלא כראי להתעסק איתם, הם נראים לי אנשים חשוכים, הוא עיתונאי וזה יכול להיות עניין בינלאומי." אמר החייל לקצין.

דיאנה וג'ונסי אומנם לא הבינו את המילים העבריות, אבל הם החליפו מבטים מבוהלים, כאשר ראו כי הסם התגלה. ג'ונסי פנה למפקד ואמר לו: "תראה, תביבי, אנחנו מחוץ למים הטריטוריאליים של מדינת-ישראל ולא היתה לכם כל סמכות לעצור אותנו. אין לנו בספינה חומרי-נפץ או נשק ואנחנו לא מחבלים, את זה גם אתם כבר יודעים. אפילו אם האבקה הלבנה הזאת, שמצאתם בחגורת-ההצלה, היא סם, זה לא עניינכם. אנחנו לא התכוונו להכניס את זה לישראל. אף פעם לא היינו בישראל ואין לנו שם כל קשרים. ומה זה, בעצם, עניין שלכם אם אנחנו רוצים להרעיל את הלבנון? ניסו אני דורש שתשחררו אותנו ותתנו לנו לנסוע. אחרת אני אפנה לעורך-הדין שלי בפאריס ויהיה מזה עניין מאוד לא נעים למדינת-ישראל!"

היתה זו דווקא נימת האיום שהשפיעה על הקצין. הוא הפנה את (המשך בעמוד 36)